

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง "แนวคิดของกลุ่มบุคคลใน ภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน เกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์" เป็นการศึกษาวิจัยที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Method) โดยอาศัยการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ (สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล: Individual Interview) โดยมีแบบสอบถามเป็นแนวในการสัมภาษณ์ เพื่อมุ่งศึกษาถึงแนวคิดและลักษณะของมาตรการต่างๆที่ภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชนใช้ในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์หรือตอบโต้การกระทำของหนังสือพิมพ์ โดยเน้นศึกษาที่ลักษณะของการใช้อำนาจของบุคคลกับสื่อ นอกจากนี้ยังศึกษาถึงความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายที่มีต่อการเสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ทั้งในด้านของการทำหน้าที่ในการเสนอข่าวสาร และระดับจรรยาบรรณของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้บริโภคสื่อ อันจะมีประโยชน์ต่อวงการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ที่จะใช้ข้อมูลในการพัฒนาวิชาชีพของตนต่อไป

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งประกอบด้วย

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- การรวบรวมข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

- ภาครัฐ
- ภาควิชาชีพ

- ภาคประชาชน

เนื่องจากงานวิจัยเรื่องนี้ เป็นงานวิจัยที่มุ่งศึกษาถึงแนวคิดของกลุ่มบุคคลต่างๆเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ โดยศึกษาในมิติของอำนาจ ดังนั้นในการเลือกกลุ่มตัวอย่างจึงได้กำหนดเกณฑ์ของกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาไว้ ตามลักษณะที่ได้กำหนดไว้ในบทที่ 1 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่จะเลือก จะต้องมีความสัมพันธ์ในการเป็นตัวแทนของผู้มีอำนาจของแต่ละกลุ่มได้ ซึ่งได้แก่กลุ่มบุคคลต่อไปนี้

ภาครัฐ ได้แก่ บุคลากรในหน่วยงานของรัฐ หรือสังกัดหน่วยงานของรัฐ ซึ่งในงานวิจัยนี้จะแบ่งประเภทของบุคลากรในหน่วยงานของรัฐออกเป็น 2 กลุ่มด้วยกัน คือ

1. กลุ่มนักการเมือง ซึ่งได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมือง และบุคคลทั่วไปที่เป็นสมาชิกของพรรคการเมือง
2. กลุ่มข้าราชการทั่วไปในหน่วยงานของรัฐหรือสังกัดหน่วยงานของรัฐ โดยพิจารณาจากบุคคลที่มีบทบาทเด่นชัดในการบริหารในภาครัฐ หรือมีบทบาทในการใช้อำนาจในการปกครอง ซึ่งในที่นี้ ได้แก่ ข้าราชการที่สังกัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม และกระทรวงศึกษาธิการ

ภาควิชาชีพ ได้แก่ บุคลากรที่ทำงานทางด้านหนังสือพิมพ์ ซึ่งในที่นี้ คือ บรรณาธิการข่าวและผู้สื่อข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันฉบับต่างๆของไทย

ภาคประชาชน หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นประชาชนทั่วไป หรืออยู่ภายนอกวงการสื่อมวลชน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จะแบ่งกลุ่มประชาชนออกเป็น 2 กลุ่มด้วยกัน โดยพิจารณาแบ่งกลุ่มประชาชนตามแนวคิดของ โคลเบิร์ก(อ้างแล้วในบทที่ 1) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของการใช้อำนาจที่แท้จริง

ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ประกอบไปด้วย กลุ่มผู้อาวุโสหรือผู้ที่มีอำนาจ และกลุ่มผู้ค้อยาวุโสหรือผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ คือ

1. กลุ่มผู้มีอำนาจ ได้แก่ กลุ่มบิดามารดาและกลุ่มครู-อาจารย์ ซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างไว้ดังนี้

- บิดา-มารดา จะต้องเป็นบุคคลที่มีบุตรตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป และบุตรต้องมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป ทั้งนี้เพื่อจะได้สามารถสอบถามบิดา-มารดา จากประสบการณ์ในการเลี้ยงดูบุตรมาแล้วในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จนบุตรย่างเข้าสู่วัยรุ่น

- ครู-อาจารย์ ได้แก่ บุคคลที่ประกอบวิชาชีพครู-อาจารย์ในสถาบันการศึกษา ทั้งของภาครัฐและเอกชน โดยแบ่งเป็นกลุ่มครูอาจารย์ที่สอนหนังสืออยู่ในโรงเรียนระดับมัธยม และระดับมหาวิทยาลัย

2. กลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจ ได้แก่ กลุ่มนักเรียน-นักศึกษา (กลุ่มเดียวกับกลุ่มบุตร) ซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติไว้ดังต่อไปนี้

- นักเรียน ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ผู้ที่อยู่ในสถานภาพของการเป็นบุตร และเป็นลูกศิษย์ และเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ

- นักศึกษา จะหมายถึง ผู้ที่อยู่ในสถานภาพของการเป็นบุตรและเป็นลูกศิษย์ และเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย

การสุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการวิจัยมีการกำหนดเกณฑ์และคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา ออกเป็นหลายกลุ่ม และแต่ละกลุ่มก็มีคุณสมบัติแตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตรงตามคุณสมบัติที่กำหนด ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และกำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มไว้ ดังนี้

1. ภาครัฐ กำหนดให้เป็นกลุ่มนักการเมือง 10 คน และกลุ่มข้าราชการกระทรวงละ 10 คน (กระทรวงมหาดไทย 10 คน กระทรวงกลาโหม 10 คน และกระทรวงศึกษาธิการ 10 คน) รวมเป็น 40 คน

2. ภาควิชาชีพ ได้แก่ บรรณาธิการและผู้สื่อข่าวจากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับต่างๆ จำนวน 40 คน

3. ภาคประชาชน กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- กลุ่มผู้มีอำนาจ แบ่งเป็นกลุ่มบิดา-มารดา จำนวน 40 คน และกลุ่มครู-อาจารย์ จำนวน 40 คน

- กลุ่มผู้อยู่ใต้อำนาจ ทั้งหมด 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 20 คน และนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 20 คน

รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งหมด 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยอาศัยแนวทางของทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัย โดยแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดจะมี 5 ชุดด้วยกัน โดยแบ่งเป็น

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับภาครัฐ
2. แบบสัมภาษณ์สำหรับภาควิชาชีพ
3. แบบสัมภาษณ์สำหรับกลุ่มบิดา-มารดา
4. แบบสัมภาษณ์สำหรับกลุ่มครู-อาจารย์
5. แบบสัมภาษณ์สำหรับกลุ่มนักเรียน-นักศึกษา

โดยแบบสัมภาษณ์แต่ละชุด จะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามในเรื่องเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา และพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อที่จะวัดว่าผู้ตอบมีลักษณะอำนาจนิยมหรือไม่ ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

- แนวคิดเกี่ยวกับตนเอง (ข้อ 1-4)
- แนวคิดเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (ข้อ 5-17) ซึ่งคำถามในส่วนนี้จะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละชุด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในกลุ่มรัฐและวิชาชีพ จะเป็นคำถามเกี่ยวกับปรับทการใช้อำนาจของตนต่อบุคคลอื่นทั่วไป

ในกลุ่มบิดา มารดา จะเป็นคำถามเกี่ยวกับปรับทการใช้อำนาจของตนต่อบุตร

ในกลุ่มครู- อาจารย์ จะเป็นคำถามเกี่ยวกับปรับทการใช้อำนาจของตนต่อลูกศิษย์

ในกลุ่มนักเรียน-นักศึกษา จะเป็นคำถามเกี่ยวกับปรับทการใช้อำนาจของตนต่อเพื่อน และลักษณะที่ปฏิบัติต่อบิดา-มารดา และครู-อาจารย์

ส่วนที่ 3 - ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นทางการเมืองการปกครอง (ข้อ 1-5)

- ข้อมูลทางด้านแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ (ข้อ 6-10)

ส่วนที่ 4 ข้อมูลทางด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามในเรื่องต่อไปนี้

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์

ทั้งนี้ แบบสัมภาษณ์แต่ละชุด จะมีรายละเอียดของคำถามเหมือนกันทั้งหมด จะแตกต่างกันเพียงในส่วนที่ต้องการวัดลักษณะของอำนาจนิยมที่ปรากฏในแบบสัมภาษณ์ในส่วนที่ 2 เท่านั้น

การสร้างเครื่องมือและเกณฑ์การให้คะแนน

1. แบบวัดพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน (เฉพาะข้อที่ 1) ผู้วิจัยใช้แบบวัดที่ประยุกต์มาจาก สันตินี ประยูรรัตน์ (2535) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเป็น 0.93 ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ

เกณฑ์การให้คะแนน

ทุกวัน	ให้ 5 คะแนน
เกือบทุกวัน (เฉลี่ยสัปดาห์ละ 3-6 วัน)	ให้ 4 คะแนน
บางวัน (เฉลี่ยสัปดาห์ละ 1-2 วัน)	ให้ 3 คะแนน
น้อยวันมาก (เฉลี่ยน้อยกว่าสัปดาห์ละวัน)	ให้ 2 คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้ 1 คะแนน

สำหรับการแปลข้อมูลนั้น กำหนดจากค่าเฉลี่ย ดังนี้

1.00 - 1.49	มีการเปิดรับข่าวสารน้อยมาก
1.50 - 2.49	มีการเปิดรับข่าวสารค่อนข้างน้อย
2.50 - 3.49	มีการเปิดรับข่าวสารปานกลาง
3.50 - 4.49	มีการเปิดรับข่าวสารค่อนข้างมาก
4.50 - 5.00	มีการเปิดรับข่าวสารมาก

2. แบบวัดลักษณะอำนาจนิยม ในการสร้างเครื่องมือเพื่อวัดลักษณะอำนาจนิยมนี้ ผู้วิจัยได้นำเอามาตราวัด "ลักษณะอำนาจนิยม" ในมิติต่างๆที่ได้มาจากการค้นคว้าแนวคิด

ทฤษฎีและงานวิจัย มาเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือวัด โดยนำเอาความรู้ที่ได้มาเป็นหลักในการสร้างข้อความที่แสดงถึงลักษณะของผู้ที่มีลักษณะอำนาจนิยมสูงและลักษณะที่ตรงกันข้ามอย่างไรก็ดีถึงแม้ว่าการสร้างมาตรวัดนี้ จะใช้กรอบแนวคิดที่ได้มาจากการค้นคว้าจากแหล่งต่างๆ แต่ในการสร้างข้อความนั้นผู้วิจัยได้พิจารณาจากเกณฑ์ในการวัดลักษณะอำนาจนิยมหลักๆดังต่อไปนี้

1. เน้นในเรื่องอำนาจ (Power - Oriented)

- เมื่ออยู่ในสังคมเกิดความรู้สึกไม่มั่นคง ไม่ปลอดภัย ไม่น่าอยู่ เต็มไปด้วยการหลอกลวง

- ชอบเผด็จการ
- ชอบการใช้อำนาจ
- ทำโทษเมื่อเด็กหรือผู้ที่อยู่ในความปกครองกระทำผิด
- เน้นการให้รางวัลที่เป็นสิ่งของและการลงโทษด้วยการเฉียนตี
- การติดต่อสัมพันธ์กับเด็กหรือผู้อาวุโสน้อยกว่าออกมาในรูปของคำสั่งเป็น

สำคัญ

2. มีแนวโน้มที่จะมีความคิดแบบสุดขั้วด้านใดด้านหนึ่ง (Dichotomous

Conception)

- พวกอนุรักษนิยม ไม่เปลี่ยนความคิด ยึดความคิดเห็นของคนเป็นใหญ่
- มีความเชื่อแบบหัวชนฝา

3. มีอารมณ์ความรู้สึกที่เคร่งครัดตายตัว (Rigidity)

- เป็นผู้ที่นิยมชาติ

- เคร่งครัดไม่ผ่อนสั้นผ่อนยาว หัวหน้าครอบครัวหรือผู้บังคับบัญชามีอำนาจเด็ดขาดในการตั้งเป้าหมาย และวางกฎเกณฑ์ให้คนในความควบคุมดูแลต้องปฏิบัติตาม

- จุดศูนย์กลางของการอบรมบ่มนิสัยอยู่ที่บิดามารดาหรือผู้ที่มีอาวุโสกว่า

เป็นหลัก

สำหรับการแปลข้อมูลนั้น กำหนดจากค่าเฉลี่ย ดังนี้

1.00 - 1.49	มีอำนาจนิยมต่ำ
1.50 - 2.49	มีอำนาจนิยมค่อนข้างต่ำ
2.50 - 3.49	มีอำนาจนิยมปานกลาง
3.50 - 4.49	มีอำนาจนิยมค่อนข้างสูง
4.50 - 5.00	มีอำนาจนิยมสูง

3. แบบวัดแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ (ส่วนที่ 4 ข้อ 6-10) เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยลักษณะของข้อความที่สร้างขึ้นจะเป็นการวัดว่าผู้ตอบมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ที่โน้มเอียงไปในทิศทางใด มีลักษณะเป็นอำนาจนิยมหรือไม่ ทั้งนี้ลักษณะของคำถามก็จะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าเช่นกัน โดยใช้หลักเกณฑ์ในการให้คะแนนเหมือนกับแบบวัดลักษณะอำนาจนิยม

4. แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ 10 ข้อ และความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์ 12 ข้อ โดยจะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์

มีเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
มาก	ให้ 4 คะแนน

ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

สำหรับการแปลข้อมูลนั้น กำหนดจากค่าเฉลี่ย ดังนี้

1.00 - 1.49	อยู่ในระดับน้อย
1.50 - 2.49	อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย
2.50 - 3.49	อยู่ในระดับปานกลาง
3.50 - 4.49	อยู่ในระดับค่อนข้างมาก
4.50 - 5.00	อยู่ในระดับมาก

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์ ให้คะแนนดังนี้

ดีมาก	ให้ 5 คะแนน
ดี	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ยังไม่ดีนัก	ให้ 2 คะแนน
ไม่ดีเลย	ให้ 1 คะแนน

สำหรับการแปลข้อมูลนั้น กำหนดจากค่าเฉลี่ย ดังนี้

1.00 - 1.49	อยู่ในระดับไม่ดีเลย
1.50 - 2.49	อยู่ในระดับยังไม่ดีนัก
2.50 - 3.49	อยู่ในระดับปานกลาง
3.50 - 4.49	อยู่ในระดับค่อนข้างดี
4.50 - 5.00	อยู่ในระดับดีมาก

ส่วนเครื่องมืออื่นๆที่ไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้ จะเป็นคำถามที่ไม่ได้นำมาให้คะแนน แต่จะใช้วิธีในการดูผลรวมของคะแนนนั้นๆ ในแต่ละข้อ ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้ก็มีทั้งลักษณะของคำถามปิด และคำถามเปิด

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ผู้วิจัยจะนำแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ เพื่อขอคำปรึกษา และการปรับปรุงแก้ไข เพื่อความถูกต้องเที่ยงตรงของเครื่องมือว่ามีความเหมาะสมและสื่อความหมายตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วจึงนำแบบสอบถาม ไปทำการทดสอบกับกลุ่มประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Pre-test) จำนวน 40 ชุด เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง (Relevance) ของเนื้อหา ความเป็นไปได้ (Feasibility) ในแง่ของคำตอบที่จะได้รับจากผู้ตอบแบบสอบถามและนำผลที่ได้มาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

สำหรับการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งหมด จะคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น เฉพาะส่วนที่สามารถวัดมาได้เป็นคะแนน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ส่วนการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะอำนาจนิยมนั้น ก่อนจะนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) จะต้องนำไปทดสอบหาค่าอำนาจการจำแนก (Discrimination Power) โดยคำนวณค่า r ของแต่ละข้อความก่อน หลังจากนั้นเลือกข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุดเรียงลงมา โดยข้อความที่เลือกมานั้นจะต้องมีค่าที่มากกว่าหรือเท่ากับ 1.75 เท่านั้น มาใช้ในแบบวัดลักษณะอำนาจนิยม และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha)

ทั้งนี้ หลังจากที่ผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามทั้งหมดไปทำการทดสอบกับกลุ่มประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Pre-test) และนำเครื่องมือทั้งหมดมาหาค่าความเชื่อมั่น ปรากฏว่าเครื่องมือต่างๆมีค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

แบบวัดลักษณะอำนาจนิยม

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดไปทดสอบหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) เพื่อเลือกข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกที่สูง เพื่อนำไปใช้ในแบบสอบถามชุดจริง โดยทดสอบด้วยค่า t (t-test) ดังนี้ คือ

1) แบบสอบถามที่จะวิเคราะห์ จะมีการให้คะแนนแบบเดียวกันทุกข้อ (คือให้คะแนนเป็น 1 2 3 4 5) และนำไปตรวจคะแนนของแต่ละข้อ และรวมคะแนนของทุกข้อ (ของแต่ละคน) เข้าด้วยกัน

2) เรียงลำดับคะแนนจากคนที่ตอบได้คะแนนสูงสุดจนถึงต่ำสุด

3) แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสูง (H) และกลุ่มต่ำ(L) โดยใช้วิธี 25% บน (Top 25%) และ 25% ต่ำ (Bottom 25%) คือ เอากลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดมา 1 ใน 4 และต่ำสุดอีก 1 ใน 4 เป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ตามลำดับ

4) ในแต่ละข้อของแบบสอบถามให้นับว่ามีคนในกลุ่มที่ได้คะแนนสูงและต่ำทำคะแนนในแต่ละข้อได้เท่าไร แล้วนำคะแนนของทุกคนในแต่ละกลุ่มไปหาค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{X}) และความแปรปรวน (Variance, S^2) สำหรับแบบสอบถามแต่ละข้อต้องหาค่าทั้งสองนี้ทั้งหมดทุกข้อทั้ง 2 กลุ่ม ดังนั้นในแต่ละข้อจึงเป็น \bar{X}_2 ค่าของกลุ่มผู้ที่ได้คะแนนสูง 1 ค่า และต่ำ 1 ค่า และค่า S^2 ก็ทำนองเดียวกัน

5) เอาค่า \bar{X} และ S^2 ในแต่ละข้อไปประเมินค่าอำนาจจำแนกของข้อความโดยใช้

t-test

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S^2_H + S^2_L}{n_H + n_L}}}$$

เมื่อ t คือ ค่าที่จะใช้ตัดสินว่าข้อคำถามนั้นมีอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์
ใช้ได้หรือไม่

\bar{X}_H, \bar{X}_L คือ ค่าเฉลี่ยที่ได้จากกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (เฉพาะข้อนั้น)

$S2_H, S2_L$ คือ ความแปรปรวนของคะแนนจากกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

n_H, n_L คือ จำนวนผู้ตอบในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

6) ค่า t ที่ได้เป็นค่าเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคนในกลุ่มต่ำกับคนในกลุ่มสูง
ของแต่ละข้อความ ถ้าข้อความใดได้ค่า t เท่ากับหรือมากกว่า 1.75 ($t > 1.75$) จะแสดงว่าค่า
เฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งหมายถึง มีอำนาจจำแนกสูง สามารถ
จำแนกคนที่เห็นด้วยกับคนที่ไม่เห็นด้วยออกจากกันได้ ตรงกันข้าม ข้อความใดได้ค่าน้อยกว่า
1.75 ($t < 1.75$) จะแสดงว่ากลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งหมายความว่า
ไม่สามารถแยกคนที่เห็นด้วยกับคนที่ไม่เห็นด้วยออกจากกันได้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526: 133,
บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2524: 181-184)

หลังจากได้ข้อความที่มีค่าอำนาจการจำแนกสูงสุดแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อความทั้งหมด
ดังกล่าวมาทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไป
ทดสอบกับกลุ่มประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น
โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) พบว่า แบบวัดลักษณะอำนาจนิยม มีค่า
ความเชื่อมั่นได้ 0.92

แบบวัดแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient
Alpha) พบว่า แบบวัดแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ มีค่าความเชื่อมั่นได้
0.84

แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์

นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) พบว่า แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ มีค่าความเชื่อมั่นได้ 0.85

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

- ลักษณะของกลุ่ม
- ลักษณะทางด้านประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ตัวแปรตาม

- แนวคิดเชิงอำนาจ (ลักษณะอำนาจนิยม)
- แนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์
- ความคิดเห็นต่อการเสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตัวเอง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล (Individual Interview) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้เท่านั้น ทั้งนี้ก่อนที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะได้ทำการติดต่ออย่างเป็นทางการกับกลุ่มบุคคลที่จำเป็นต้องมีการนัดหมายล่วงหน้า เพื่อนัดวันเวลาที่จะไปเก็บข้อมูล อาทิเช่น กลุ่มนักการเมือง กลุ่มข้าราชการที่สังกัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหมและกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น

สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดเข้าประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ และวิเคราะห์สรุปผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for Social Science)

สำหรับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติต่อไปนี้ในการวิเคราะห์

1. การแจกแจงความถี่ของข้อมูล การหาค่าร้อยละและการหาค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

- เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 ในการเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล(ลักษณะอำนาจนิยม) กับตัวแปรต่างๆ อันได้แก่ ลักษณะของกลุ่มและลักษณะทางด้านประชากร ซึ่งวัดได้จากแบบวัดลักษณะอำนาจนิยม

- เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2 ในการเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างแนวคิดต่อเรื่องมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคลกับตัวแปรต่างๆอันได้แก่ ลักษณะของกลุ่ม และลักษณะทางด้านประชากร ซึ่งวัดได้จากแบบวัดแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

- เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 3 ในการเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน กับตัวแปรต่างๆอันได้แก่ ลักษณะของกลุ่ม และลักษณะทางด้านประชากร ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

- เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4 ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล (ลักษณะอำนาจนิยม) กับแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

- เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 5 ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

3. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทีละคู่ โดยใช้วิธีทดสอบที่เรียกว่า Post Hoc Comparison โดยวิธี T-Method ของ Tukey

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแล้ว หากพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรต่างๆตามสมมติฐานตั้งแต่ข้อ 1-5 จึงทำการทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละคู่ เพื่อดูว่ามีค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่ต่างกัน โดยวิธี T-Method ของ Tukey (ใช้ทดสอบสมมติฐานทั้งหมดตั้งแต่ 1-5)

สำหรับตัวแปรทางด้าน "เพศ" นั้น เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มเพียง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเพศชาย และเพศหญิง ดังนั้น การทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้งสองดังกล่าว ผู้วิจัยจะใช้ t-test ในการทดสอบ

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สำหรับสมมติฐานที่ 4 และ 5 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและทดสอบรายคู่ด้วยวิธี T-Method ของ Tukey แล้ว ผู้วิจัยจะใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน มาทดสอบเพื่อยืนยันความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 ตัวดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ได้ผลที่แน่นอน